

Huế – Sài Gòn – Hà Nội

Cello and Piano

The title **Huế – Sài Gòn – Hà Nội** symbolizes the cultural and emotional thread connecting Vietnam's three iconic cities—its ancient past, its vibrant heart, and its historic capital.

Trịnh Công Sơn
Arr. W. Hickox, 2024.12

Allegretto semplice e gioioso (♩ = 96)

Violoncello

Piano

Vc.

Pno.

9

16

23

mf *mp* *mf* *mp* *f* *f* *mf* *f*

A A A E7 A A/E

E7 E A A E E Bm E7 E E7 E A

A E E Bm E7 A A E

F#m Bm E7 A E7

© 2025 W. Hickox. Arrangement of Huế Sài Gòn Hà Nội.

Feel free to share and perform this arrangement for personal or educational use, with credit to the arranger.
If you wish to use it commercially or for profit, please contact the arranger for permission and inclusion. Rev: 2025.12.13

31

Vc.

Pno.

Bm E7 A E7 A E7 F#m Bm E7 E E7 A

39

Vc.

Pno.

A A E7 A D D

45

Vc.

Pno.

D A A E A Bm E7 A A D

52

Vc.

Pno.

E7 A E7 A

1. 2.

Huế – Sài Gòn – Hà Nội

Trịnh Công Sơn

1. Huế, Sài Gòn, Hà Nội
Quê hương ơi, sao vẫn còn xa
Huế, Sài Gòn, Hà Nội
Bao nhiêu năm, sao vẫn thờ ơ

Việt Nam ơi, còn bao lâu
Những con người ngồi nhớ thương nhau
Triệu chân em, triệu chân anh hỡi
Ba miền vùng lên cách mạng

Đã đến lúc nổi tấm lòng chung
Tuổi thanh niên hãy đi bằng những bước tiên phong
Từ Trung, Nam, Bắc chờ mong nung đốt
Những bó đuốc reo vui tự do

Đường đi đến những nơi lao tù
Ngày mai sẽ xây trường hay họp chợ
Dân ta về cây búa
Đủ áo cơm no

Bàn tay giúp nước, bàn tay kiến thiết
Những dấu căm hờn xưa nhạt mờ
Nhà ta xây mái, vườn ta thêm trái
Cho em ra đầu núi ca tình vui

Bắc, Nam, Trung ơi, đoàn kết một miền
Phá biên thù, mở rộng đường thêm
Dựng nước bình yên

2. Huế, Sài Gòn, Hà Nội
Hai mươi năm tiếng khóc lẫn than
Huế, Sài Gòn, Hà Nội
Trong ta đau trái tim Việt Nam

Đạn bom ơi, lòng tham ơi
Khí giới nào diệt nổi dân ta
Việt Nam ơi, bừng cơn mơ
Cho mắt nhìn sạch tan căm thù

Hãy xóa hết dấu tích buồn xưa
Ngày mai đây những con đường Nam Bắc nở hoa
Bàn tay thân ái, lòng không biên giới
Anh em ơi, lắng nghe tình nhau

Ngày vui lớn sẽ qua trăm cầu
Mẹ dâng miếng cau rồi dâng ngọn trầu
Cho hai miền trùng phùng
Lòng thấy nao nao

Ngày Nam, đêm Bắc
Tình chan trong mắt
Sẽ thấy trăm bình minh ngọt ngào

Ngựa bay theo gió
Lòng reo muốn vó
Cho dân ta bừng lên trong tự do

Bắc, Nam, Trung ơi
Tình nghĩa mặn nồng
Bước ra ngoài một lần, diệt vong
Dựng mái nhà chung

Huế – Sài Gòn – Hà Nội

Trịnh Công Sơn

1. Huế, Saigon, Hanoi—
O homeland, why do you still feel so far away?
Huế, Saigon, Hanoi—
After so many years, why this lingering indifference?

Vietnam, how much longer
Must people sit apart, longing for one another?
Millions of her steps, millions of his—
People of all three regions, rise together.

The time has come to join our shared hearts.
Young people, move forward as the vanguard.
From Central, South, and North,
Hope burns like torches of freedom.

The road that once led to prisons—
Tomorrow it will lead to schools and marketplaces.
Our people return to the fields,
With enough food and clothing to live in peace.

Hands that save the nation, hands that build it—
Old marks of hatred slowly fade.
Our homes gain roofs, our gardens bear more fruit.
Let her sing of joy on the mountain ridge.

North, South, and Central—unite as one land.
Break the borders, widen the roads,
Build a peaceful nation.

2. Huế, Saigon, Hanoi—
Twenty years of cries and suffering.
Huế, Saigon, Hanoi—
Within us aches the heart of Vietnam.

Bombs and greed—
What weapons could ever destroy our people?
Vietnam, awaken from this dream,
Let hatred be washed from our sight.

Erase the traces of old sorrow.
Tomorrow, the roads from South to North will bloom.
Hands of compassion, hearts without borders—
Brothers and sisters, listen to one another.

Great days of joy will cross a hundred bridges.
Mother offers betel nut and betel leaf,
As the two regions reunite,
Hearts trembling with emotion.

Southern days, Northern nights—
Affection fills the eyes.
We will see a hundred sweet dawns.

Horses fly with the wind,
Hearts race with a thousand hooves,
As our people rise into freedom.

North, South, and Central—
Bound by deep affection.
Step beyond division once and for all,
And build our shared home.